

1786. 3
185.
DISPUTATIO IURIDICA
Materiam
SVCCSSIONIS QVAE AB
INTESTATO DEFERTVR, 1604, 2

una
Cum discrepantia iuris feudalis à Civili,

Complectens,

Quam

ADIVVANTE IEHOVA,

PRAESIDENTE HENRICO ANDREA
CRANIO IN ILLVSTRI ACADEMIA

IVLIA XXIIIX. Nouembr. horâ & loco con-
fuetis, pro viribus defendet:

Eandemq;

Clariff.^{mo} & Consultiff.^{mo} viro,

Dn. CHRISTOPHORO Osterwaldt/I.V.D.

Reipubl. Hamelensis Syndico spectatissimo.

Nec non

REVERENDO, HVMANITATE
OMNIQ; VIRTVTVM GENERE PRAECELLEN-

tiff.^{mo} viro Dn. IOANNI FARGEL, Ecclesiae Ha-
melensis Canonico, Seniori digniff.^{no} patri

suo Iustrico.

Itidemq;

SPLENDORE FAMILIAE, ERVDITIONE,
OMNIQ; VIRTVTVM GENERE PRAESTAN-

tissimis viris Dn. HENNINGO, Dn. FRIDERICO, &

Dn. CHRISTOPHORO Brandes/ fratrib. germ. pa-
tricijs Hildesiensibus primarijs &c.

*Dominis Meccenatibus, patronis & fautorib. suis
summa obseruantia perpetuum colendis.*

D. Consecrat & offert.

IOANNES PATTENSEN Hamelensis.

HELMAESTADII, Excudebat Iacobus Lucius, Anno 1604.

DE SVCCESIONE.

THESIS I.

Ius com.

Vccessio est in ius defuncti concessio. *r. r. de acq. her.*

2. Estq; ciuilis vel prætoria: illa à iure introducta ciuili; hæc à Prætore, & bonorum dicitur possessio. *r. r. de bon. poss.*

3. Vtraq; rursus est vel testamentaria vel ab intestato: illa à lege defertur mediatè; hæc immediatè & absolutè rectè dicitur legitima.

l. 1. 3. de pet. her. & r. r. C. de leg. her. † l. 3. §. 2. pro soc. l. 7. de R. I.

4. Legitimæ igitur iustæuè sicubi fit mentio successionis, nostram ab intestato, designari verius est, quicquid etiam dicant, Alciatus, Budæus & Costalius.

arg. l. 3. §. p. pro soc. Dn. præcept. Val. Forst. 1. de Success. 16. Gæd. ad l. 130. de V. S. Fach. 6. §. 41.

5. Tertiam successionis speciem, eam sc. quæ contra testamentum est, cum Did. Couar. & alijs frustra eandem adijcientibus, haud agnoscimus.

l. 17. C. de collat. D. Forst. d. tr. c. 8. 9. 10. Gæd. ad l. 64. n. 5. de V. S. Contra Couar. 4. Var. ref. 21. n. 2. 3.

6. Vtrum a. is, cuius testamentum per querelam inofficiosi, vel per contra tab. bon. poss. euertitur, testatus decedat, vel intestatus, controuertitur.

ar. d. l. 17. l. 15. in f. l. 17. §. fin. de inoff. test. Gæd. ad d. l. 64. n. 6. Contra Dn. Vult. ad pr. I. h. t. n. 9.

7. Stante statuto, vt existentibus fratrib. vel agnatis mater ab intestati filij successionem excludatur, etiam pupillum furiosum & prodigum pro intestatis habendos, matremq; ab eorum hereditate arcendam rectè statuitur.

V. Dn. Forst. 3. succ. 4. D. Gæd. in d. l. 64. n. 4. 5.

Interdum opinio est, q. cum postea testamentum factum testatoris non est. pr. l. h. l. 2. dicit q. scilicet, sed non nisi factum. q. dicit ad q. factum raptum raptum, factum est & p. dicitur. una test. raptum. q. dicitur ad p. prima nullus heres existit. l. c. de suis & legat. l. c. §. si sub test. null. est. l. si nemo. l. de R. j.

8. Legitima

... successio ab intestato proprie legi
... de leg. 2. ff. de l. 3. s. de illu. ff. pro solis.
... ponitur casus solutus ibi mita, si qua in
... hereditas alteri obvenit, cuius sit, qd de
... nisi herede illegit. necesse est: alioq. ebrim in
... certo penitus collata diceretur: put. reg. in
... certitudo utitur gubum. l. ita stipulaty. 115. ubi
... ff. de ali. ff. de v. o. Unde dicitur quicquid in
... l. 3. quia si in hereditas, utrumq. iure
... videtur, an in q. re testu. Respondere q. p. b.
... eius est, ad legitimam hereditatem hoc ten. p. b.
... quoniam illa plerumq. vel a parente, vel a
... tione quasi debita nobis obvenit. l. ga. ple
... inq. ff. pro soc. l. cum ratio. de bono d. p. m. d.
... ad no. est in testamentaria q. et in re
... cum penitus ignotum transfertur l. rebus
... cum. C. de hered. n. p. m. Et hinc manifeste
... in ff. de h. s. d. i. i. d. ff. de ratio ebrim, cum no
... illa heres ad testamentaria ptinet in d. l. 3.
... OB l. legi obvenire. de v. s. q. no. solum
... tatem ab intestato obvenientem. Legitimam
... aliter sed re testu. dilatum voluit legitimam
... f. de h. s. d. i. i. d. ff. de ratio ebrim. d. l. h. s. ob.
... videndum re secundum latiorum p. b. signifi
... nem. At vero d. l. 3. s. p. p. soc. alleganda su
... videtur solum re propria interpretatione, q. d. q. qua
... significatione illustret re Hipp. Riminald. in
... in. n. 29. C. quid. no. p. p. m. p. m. h. s.
... cum v. s. v. m. consilii in intellectu p. b. iustu.
... illam (aut Riminald.) q. d. veteres appellatam q.
... q. d. q. d. d. h. s. d. i. i. d. ff. de in p. s. v. o.
... q. d. d. iusta mortuo facientem no. p. m. in
... re volari, q. idem iusta dicebant, q. sacrificia
... dam iusti debere mortuis consuebantur. Hoc
... accidit ad d. l. 3. s. de illa. ff. pro soc. ff. de h. s. d. i. i. d.

3 q. f. s.
p. m. a.
l. m. o. 144

Art. 17. Legitimi per res
sum principis non succedunt, si
ali legitimi nati extant.

I. Quia princeps ea q sunt iuris qd,
non tollit nec ip derogare pot. l. fin. C.
si contra ius vel utilit. publ. Cor in c. q
in rebus. q. d. ibi. Maximus. Felix. n.
Ab dominis distinguit.
Est iuris qd. l. ex hoc iur. s. de iud. l. j.
l. i. de acq. re. dom. Ergo princeps

homo non pot sine con domus alicui
adimere q in alium transfere q si quis
hic sine q filissim mater domum
suis putantur uqstione est.

II. Quia solius utilitatis publica ratio
non alicui auferri q adim qmittit
l. item si arbitrium. is. de rei vend. l. j.
l. venditor. 14. s. si qnt. ff. loc. precor.
Quia si no adst, tunc ius atqz illud sum
q saltem manebit p. l. i. de iud. l. j. de hoc.

Art. 16. Matrimonium in omni
lib. gloriatur vult q. Quia hoc non solum
de pnti de glori; sed magis testatulis
affectio declarari l. ad q. 10. C. de matr. lib.
Et fit mutua. ab imtio fuisse illig. & ab im
mutuati affectione tam equalitate q pmitur
cutus. II. Quia hic spes solalis no
benae no deditur in partem. Rego nec uoluit
matrimonium. t. fin. qd. de matr. appof. c.
as. reb. de spons. c. de infid. lib. q. reb. de
spons. & affen. III. Quia matrimonium
spirituale communiter gloriatur in iustis.
Est nobis reb. l. j. l. j.

hoc p
accidit
ut de
iuris
de de
su. ut
iure
pmit
ration
ia civi
latur.
do trib
alozq
pntid.
latur
ntidq.
n, qd
ntidq.
ly et fi
H. 118.
m. i. F.
c. 7. 4.

Art. 17. J

8. Legitima successio rectè definitur hereditatis extra Feudale.
casum ultimæ voluntatis defuncti acquisitio. *ar. l. f. de suis & legat.*

D. Vult. I. R. 74.

9. Et hæc (secus in testamentaria) locum etiam fortitur
in feudalibus.

Gail. 2. O. 145. n. 14. H. Pfst. 2. q. 4. n. 23. & 75.

10. PRIMO ORDINE seu gradu, naturâ & communi I. Ordo,
parentum voto suffragante, ad successionem vocantur de- descendens
scendentes, omni sex⁹ & emancipationis differentia sublata. e tium est.

11. Hodie itaq; nepotem à patre suo, licet emancipato,
excludi, cum Donello contra Cuiacium dixerimus.

*N. 118. c. 1. Vult. 1. F. 9. Dis. Cuiac. ad d. N. 118. c. 1. ubi non agi de ablatio-
pationis; sed tm. auctoritate. Quod P. Arum. pro confesso
ar. d. N. 118. c. 1. in f. Don. 9. Com. 2. Cuiac. in l. f. de lib. & posth. &
in pr. d. N.*

12. Solqn. adhuc iure prætorio succedere emancipatos
pernego.

*ar. d. N. 118. auth. in success. C. de suis & legit. Forst. 1. cap. 12. 13. & lib. 8.
c. 9. Vult. 1. F. 9. n. 89. & 1. I. R. 74.*

13. Quid iuris in filijs legitimatis? Per rescriptum prin-
cipis legitimatos existentibus alijs legitimè natis, non suc-
cedere benignius & æquius est. *ar. N. 89. c. 9. 11. §. 1. D. Forst. 6. succ. 36-37. n. 40. Diff. Myns. 1. O. 35.
Gail. 2. O. 140. n. 4.*

14. Per oblationem curiæ legitimi facti, patris, non co-
gnatorum sunt heredes.

d. N. 89. c. 4. V. D. Forst. 6. succ. 40. & 5. seqq.

15. Per subsequens matrimonium legitimati per omnia
naturalibus & legitimis simul connumerantur.

N. 12. c. f. in f. Cæ in c. tanta. ex. qui fil. sint legit.

16. Quid si in articulo mortis sit contractum? Idem vel
Menochio reclamante.

Gail. 2. O. 141. n. 8. Forst. 6. succ. 22. Vult. 1. F. 9. n. 93.

17. Idemne si aliud quoddam intermedium intercesse-
rit matrimonium? Vtiq; V. Forst.

Lus com-
no fuit datus & m
accipimus & tunc
sententia videtur aliq
apponimus; foras
offit, qd. emulip
est adatus, d. Cuiac
11. d. fuis & legit.
minimã in capitis
nitione desinit ag
tus ce & legitime
agnationis. & q
F. de sup. dicitur
Sed in fine Cuiac. toll
dicitur novum de
genis cum emul
no libris quo emul
puto bon. possionem
partis d. l. f. p. q.
viam p. tunc si m
ty manifestat: qd. i
ut ex ea parte d
dicitur ipse, ut h. l. i
vris habent. f. p. q.
p. a. confent. l. 1. d.
p. q. cum em. lib. o
id. concedimus Cuiac
facit adducimus, sig
ipso emancipato bon
dicitur j. l. h. d. d. i
quam p. tunc ut h. a
natio h. m. d. d. d. d.
tatum adire an. l. 1.
f. de public. in rem a

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Handwritten marginal notes on the right edge of the page.]

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or the beginning of a section.

Second line of faint, illegible text.

Third line of faint, illegible text.

Fourth line of faint, illegible text.

Fifth line of faint, illegible text.

Sixth line of faint, illegible text.

Seventh line of faint, illegible text.

Eighth line of faint, illegible text.

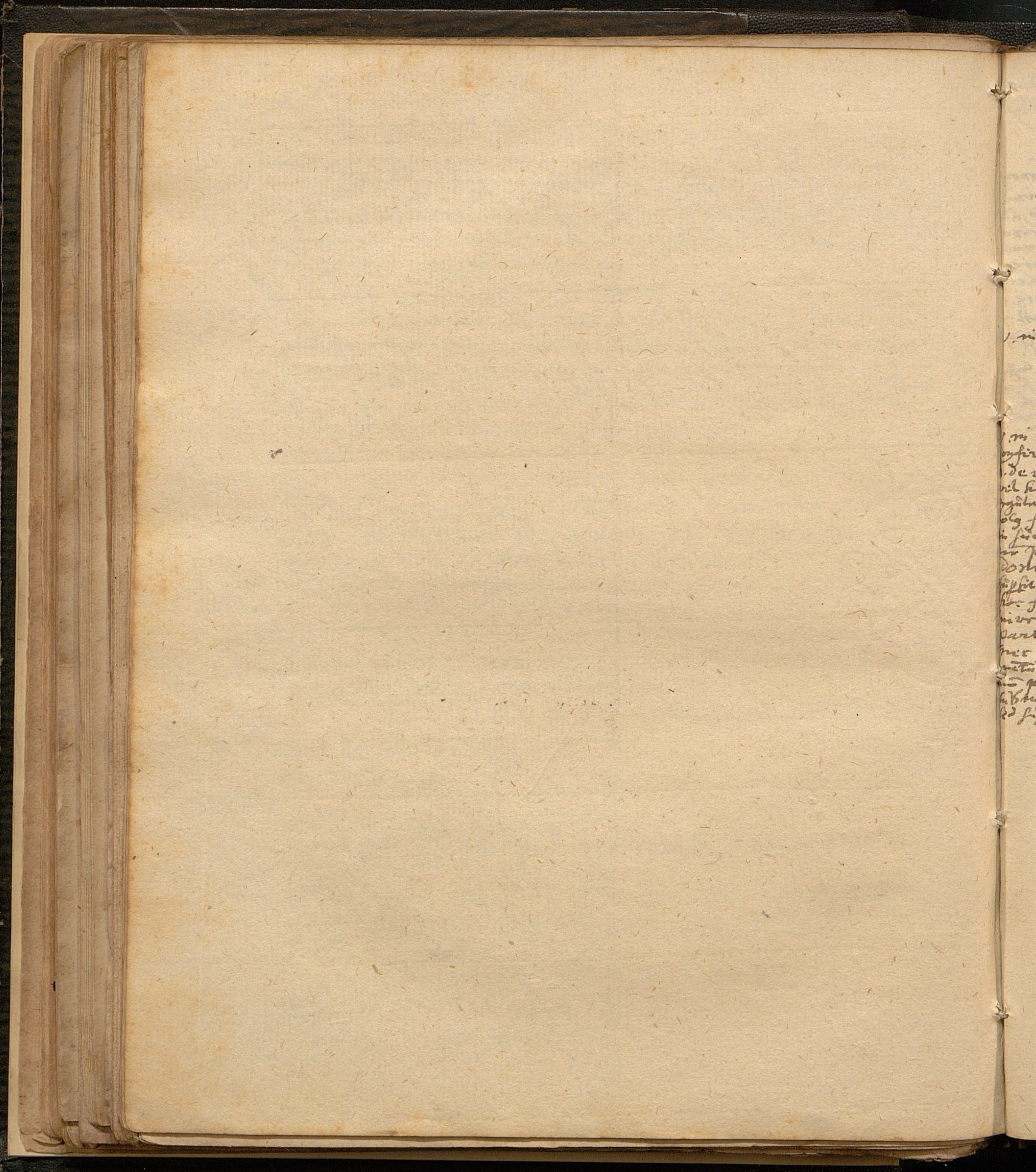
Ninth line of faint, illegible text.

Tenth line of faint, illegible text.

Eleventh line of faint, illegible text.

Twelfth line of faint, illegible text.

Handwritten text in a cursive script, partially visible on the right edge of the page. The text is mostly illegible due to fading and the angle of the page.

52. ^{v. 11. Kl.} Quid si parentes diuersæ lineæ numero dispares concurrant? Hic æqualiter in ipsos diuidetur hereditas, ita ut vnum ex linea paternâ, alterum ex maternâ, capiant ^{extantes} semissem. ^{nullo bono discrimine adhibito, ut patrum aut matrum linea}

N. 118. c. 2. Forst. 7. c. 4. n. 12. Myns. 6. O. 55.

53. Quod tamen iure repræsentationis fieri non dixerimus, illud in linea ascendenti penitus cessare contra Bart. & alios existimantes. ^{ar. d. N. 118. c. 2. Forst. 7. c. 4. n. 23.}

54. Fratres (sororesuè) vtrinque coniuncti cum parentibus si concurrant, simul admittuntur & vnâ cum illis succedunt in capita seu viriles portiones: Filij verò eorum ex persona patris prædefuncti quasi in stirpes. ^{d. N. 118. c. 2. vers. si verò cum asc. N. 127. Forst. 7. c. 7.}

55. Idque verum, si vnâ cum defuncti veniant fratribus fratrum filij: an & si soli sint? Tum eos à parentibus excludi cum Cuiac. existimat Borch.: A quibus alij cum D. Val. Forst. non sine ratione diuertisse videntur. ^{Cuiac. in N. 118. in f. contra Schneid. in 2. ord. succ. n. 29. Forst. 7. c. 7. n. 2.}

56. Ultra fratrum filios nulli cum ascend. admittuntur. ^{d. N. 118. D. Forst. 7. c. 6. concl. 2.}

57. Dixi hoc ius vtrinque coniunctis datum: Fratres namque consanguineos (qui eundem habuere patrem) vel vterinos (qui vnâ procreati matre) ab ascendentibus excludi verius est. ^{ar. d. N. 118. c. 2. 3. N. 127. Forst. 7. c. 8. n. 1. Don. 9. com. 3.}

58. Dixi si concurrant cum parentibus: Quod non solum intelligi volumus, si pater & mater defuncti eiusque fratris & germanorum prædefunctorum filij filiaue supersint; sed etiam si cum his aui & auia, aut proau & proauia defuncti concurrant. ^{ar. d. N. 118. c. 2. vers. si verò cum asc. ubi diff. Jac. de Belviso, ut eum refert & refut. Forst. 7. c. 6. concl. 1. 7. c. 7. n. 3. fol. 442.}

59. Dixi fratres & sorores prædefunctorumque fratrum sororumque filios filiasque ex defuncti bonis suam consequi portionem

quæ referuntur ad
F. plurimum suæ
defuncti hereditatis
in eorum partem
latronis non facit
et.

in hoc fit per
hereditatis, sed ideo
est. eis hanc gra
fuit, et cum pu
suis coniungant
suis patrum, in
hereditate, cum stirpe
perdunt non po
sent. d. N. 118.
Gord.

nullo bono
discrimine
adhibito, ut
patrum
aut matrum
linea
vtriusque
ar. d. N. 118. c.
2. Forst. 7.
c. 4. n. 23.
d. O. 55.
d. N. 118. c. 2.
vers. si verò cum
asc. N. 127. Forst.
7. c. 7.
Cuiac. in N. 118.
in f. contra Schneid.
in 2. ord. succ. n. 29.
Forst. 7. c. 7. n. 2.
ar. d. N. 118. c. 2.
vers. si verò cum
asc. ubi diff. Jac. de
Belviso, ut eum
refert & refut. Forst.
7. c. 6. concl. 1. 7. c. 7.
n. 3. fol. 442.

Ad distinctio bonorum, alium ex ligno
materna. ex v. matrisa prouincis, sic
adhibenda. Hec. 1.

o bono
imino
lito, alle
patrim
v. matris
ligna
a fite
v. 118. r.
Fest. 7.
2. 119.
50.
Br. 118.
rid. h. n.
boud.
r. prou.
118.

1. 8. 9.

127
24

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

*De filiis ar. N. 84. Consequenter ratio quod de usu hinc persequitur consuetudine in l. 90
De bono q. lib. l. fin. l. Om. de success. p. hanc ob. sublatam est. Gerd.*

tionem: unde quaeritur, an pleno iure eam consequantur, ita
ut ususfructus eius ad patrem vel auum in cuius sunt pote-
state, non pertineat? *A.* *ar. d. N. 118. c. 2. N. 84.*

60. Et gaudent haecenus hoc successionis commodo pa-
rentes, nisi inuitis filijs secundis se funestauerint nuptijs.

N. 22. c. 46. Forst. 7. c. 9. & seqq. Gail. 2. O. 98.

61. *v. H. N. 11.* Hoc siquidem casu ususfr. duntaxat causam per suc-
cessionem filij consequuntur, proprietate filijs ex primo ma-
trimonio susceptis vindicanda.

*l. 3. C. de secund. nupt. N. 22. c. 46. Gail. 2. O. 98. Forst. 7. c. 9. n. 3. cuius
limit. ponit. c. 12. N. 2. c. 3.*

62. *e.* Quid si prior maritus, vxori iterum nubendi testa-
mento det licentiam? Ne sic quidem mater secundarum nu-
ptiarum euitabit poenam.

*D. Forst. 7. c. 13. n. 4. & seqq. Coras. 3. misc. 1. n. 12. Diss. Gail. d. O. 98.
Accurs. Bald. & aly.*

63. *e.* Diuersum tamen statuimus, si consensu liberorum
mater secundò nupserit.

D. Forst. 7. c. 13. Gail. d. loco.

64. Idemne si turpiter & luxuriosè uiuat? Idem esse Iu-
ris rigore non obstante, æquitas suggerit & honestas.

D. Forst. 7. c. 15. ubi n. 21. hesitantibus eximit scrupulum.

65. Sed multi adhuc multum ambigunt, vtrum hæc pœ-
na secundarum nuptiarum locum etiam habeat in patre alijsq;
ascendentibus masculis ad secunda vota conuolantibus? *A.*

Cum D. Forst. 7. c. 11. ar. N. 127. c. f. Pinel. in l. 4. C. de bon. mater. n. 16.

66. Hanc poenam parentibus secundò nubentibus im-
positam de iure Canon. sublatam esse negamus.

D. Forst. 7. c. 10.

67. DE IURE FEVDALI hinc notandum, ascendentes ^{Ius feuda-}
regulariter in feudis non succedere descendentibus. ^{le.}

2. F. 50. ubi Ff. Pist. 2. q. 19. Curt. p. 3. memb. 2. n. 42.

68. Variè haecenus disputatum & adhuc sub iudice lis

A 5

est,

est, an in feudo filiosam. acquisito perinde atq; in bonis ad-
uentitijs, patri acquiratur vsusfructus? Quod in vtramq;
partem probabiliter defendi potest. *Noy. Nib. disp. 2. c. 5. lit. d.*

*V. Curt. p. 3. m. 2. n. 46. Somsb. p. 7. n. 9. Mozz. de nat. feud. n. 49. Aliter
Vult. 1. F. 4. n. 8. Borch. c. 5. n. 48.*

III. Ordo
est collate-
ralium.

Ius com.

69. Ascendentium ordine cessante, ex transuerso, qui
est collateralium, prima successio est fratrum (& sororum)
vtrinq; defuncto coniunctorum, qui vel soli in capita; vel cum

his præmortuorum fratrum filij quasi in stirpes, succedunt.
*d. N. 118. c. 3. §. 1. Auth. cessante C. de leg. hered. Auth. itaq; C. comm.
de succ. Forst. 8. c. 1. 2.*

70. Vtrum, si soli sint prædefunctorum fratrum sororūq;
filij filiaq; , patruo succedant in capita; an verò in stirpes,
valdè controuertitur? Prius Aff. *Be*

*Cuiac. 2. feud. 11. §. conf. 4. Vaud. 1. q. 24. Don. 9. comm. 4. Fach. 6. q. 3.
Dis. Somsb. de F. p. 9. n. 100. §. seq.*

Feudale.

71. Imo non tantum iure Cæsareo veteri, nouo, nouissi-
mo, sed etiam feudali, in capita successionem fieri verius.

*l. 1. §. fin. si pars her. §. c. §. 4. in f. I. de leg. agn. succ. † N. 118. c. 3. v. sed &
ipsis † Car. V. Imp. const. promulg. in Comit. Spirens. Anno 1529. sub tit.
Wie Brüder oder Schwester Kinder etc.*

Ius com.

72. Post vtrinq; coniunctos vocantur ad succes. ex alte-
ro tantum latere iuncti (vt consanguinei vel vterini) & suc-
cedunt in capita, eorumq; prædefunctorum filij in stirpes.

*d. N. 118. c. 3. vers. his autem. N. 84. Auth. post fratres. C. de leg. hered.
Forst. 8. c. 4. 6. & 7.*

73. Quid si consanguinei & vterini simul ad fratris de-
functi concurrant hereditatem? Illos in bonis paternis; hos
in maternis: In reliquis à fratre defuncto aliunde quæsitis
omnes ex æquo succedere, communiter receptum est.

Cuiac. ad d. N. 84. Forst. 8. c. 8. n. 7.

74. Sed alijs iuri magis videtur consentaneum, si dica-
mus fratres consanguineos & vterinos pariter existentes post
ger-

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

germanos eodem modo ac iure vocari; & cum his prædefun-
ctorum filios in virilem suorum parentum portionem, quo
ipsi fratres germani, prædefunctorumq; filij successuri fuissent.

arg. d. N. 84. & N. 118. c. 3. V. Fach. 6. q. 5.

75. DE IVRE FEVDISTICO hoc sigillatim contra Feudale.
plerosq; notandum fratres consanguineos cum fratrib. ger-
manis, hoc est vtrinq; defuncto fratri coniunctis, succedere
in feudis.

H. Pist. 2. q. 43. Forst. 8. c. 5. Borch. c. 7. n. 79. Gail. 2. O. 151. & 150.

76. Quid de fratrib. vterinis? Eos ad feudi successio- Ius com.
nem non admittimus.

*c. 1. ibi Ex latere omnes per masculos desc. & c. 2. F. 50. c. 1. ibi his vero de-
ficien. 2. F. 11. Sonstb. p. 9. n. 87. & seq. & p. 4. n. 14.*

77. Ambigitur, an nullis collateralibus descendantium
relictis, transfuersales ascendentium, vt patruus vel patruus ma-
gnus in feudis succedant? Quod non sine ratione Dd. affir-
mare videntur.

H. Hartm. tit. de Feud. O. 17. Borch. d. c. 7. n. 85.

78. Extremè controuersum, an agnatus repudiata va- Feudale
falli hereditate feudum retinere possit? quod tam de feudo
antiquo hereditario; quàm eo, quod ex pacto & prouiden-
tia est, contra plerosq; affirmandum.

Myns. 3. O. 67. Gail. 2. obs. 154. Borch. d. c. 7. n. 94. Diss. Vult. 1. F. 9. n. 14.

Hart. Pist. 2. q. 2. n. 16. & seq.

79. Post fratres fratrumq; filios tandem omnes colla- Ius com.
terales, qui pari inueniuntur gradu, pariter succedunt; &
semper gradus proximior excludit vltiorem.

d. N. 118. c. 3. & 4.

80. Verum hinc anxie inquirunt Interpp. ad quem vsq;
gradum succedant collaterales? Et eos in infinitum, modo
cognitionem probent: alij cum D. Val. Forst. ad 10. vsq;
gradum inclusiuè de iure ciuili: ad 7. vsq; de iure Saxonico,
admittendum existimant. Nobis hinc quid arrideat ipsa vo-
bis suggeret disputatio. *v. th. n. ff. de iur. l. iij. V. Don.*

V. Don. 9. Comm. 3. in f. & c. 4. VVes. in P. n. 3. unde legit. † Forst. 8. c. 9. concl. 5. Gail. 2. Obs. 150. n. 1.

Feudale. 81. **DE IVRE FEVDALI** feudum si rectâ à primo parente ad suos descendentes transmissum sit, collaterales in infinitum succedere pleriq; statuunt.

Myns. Gail. Berch. dd. lo. † Negant. id H. Pist. 2. q. 19. à n. 29. & seqq. Vult. 1 F. 9. u. 105. vers. ut tamen.

IV. Ordo, 82. **QUARTO ORDINE** (post 10. gradum cognatorum, ut quidam putant) vocantur vir & vxor.

est coniu- gum.

t. t. ff. & C. unde vir & vxor. Dn. Forst. 9. c. 2. 3.

Feudale. 83. Et hi sibi inuicem succedunt in allodialibus, non feudalibus.

I. F. 15. 1. & 2. F. 13. ubi gl. fin. Sonstb. p. 9. n. 116.

Communc. 84. His & aliud à Iustin. indultum est beneficium, ut si inopia laborent etiam existentibus liberis vna cum illis, si tres vel pauciores fuerint in quadrantem, sin plures in virilem portionem succedant, reseruatâ eiusdem matrimonij liberis proprietate.

N. 127. c. 3. Anth. præterea C. unde vir & c. Don. 9. Comm. 1. Forst. 9. c. 4.

85. Et hoc beneficium etiam marito inopi dari puto.

d. Anth. præterea N. 53. c. 6. in f. ubi Cuiac.

V. Ordo, 86. **VLTIMO ORDINE**, reliquis deficientibus vocatur fiscus, tanquam ad bona vacantia: cui, pupillo sine legitimis heredibus defuncto, pleriq; cum Accurs. malè præferunt tutores.

fisci.

l. 1. 2. C. de bon. vac. l. 1. 2. de I. fisci † l. 73. de R. I. ubi Dd. conf. Hot. 6. O. 5.

87. De sponso & sponsa controuertitur, vtrum præferantur fisco? Quod ad imitationem Coniugū non absurdè dixerim.

ar. l. 30. de R. I. in d. l. 1. §. 2. ff. p. dot. l. 15. de cond. & demonst. conf. Gail. 2. O. 8.

88. Atq; hæc de ciuili successione: sequitur prætoriam, quæ bonorum dicitur possessio: sed cum huius nullus hodiè aut valdè exiguus sit vsus, nos hic filum contentionis abrumpentes, curiosam hoc tempore de eâ instituere disputationem & difficiles habere nugas, nolumus.

V. Oldend. 5. act. 6. sect. 10. Sichard. ad rubr. C. q. admitt. ad bon. n. 7.

FINIS.

ULB Halle
003 913 791

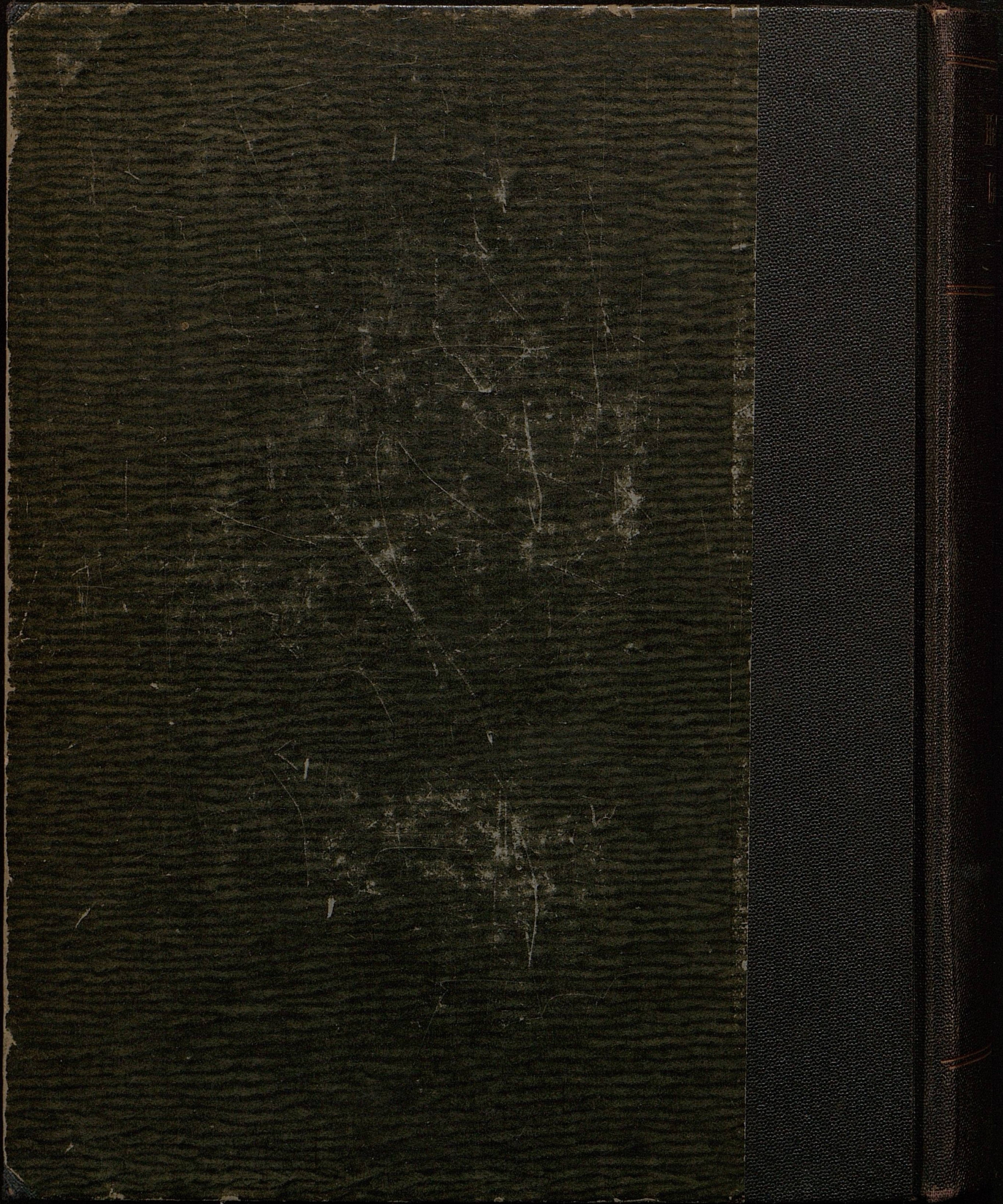
3

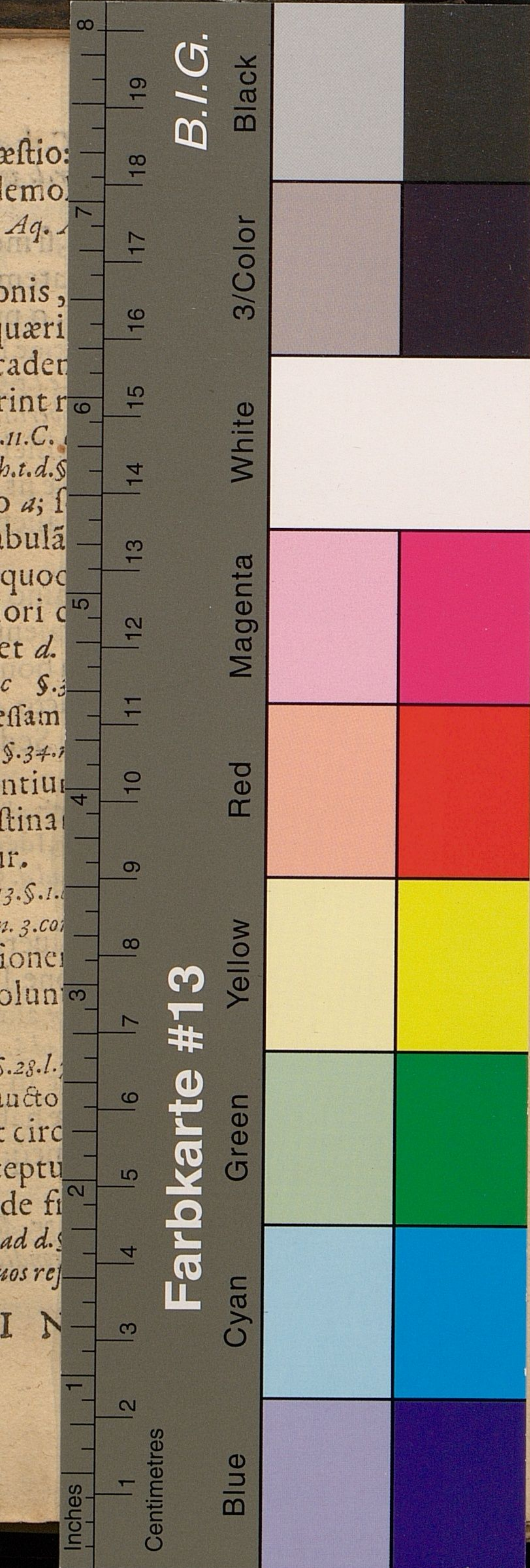

Sb.

1077

B.I.G.

Farbkarte #13

DISPUTATIO IVRIDICA
Materiam
SVCCSSIONIS QVAE AB
INTESTATO DEFERTVR,

185.
3
1604, 2

una
Cum discrepantia iuris feudalis à Civili,
Complectens,
Quam

ADIVVANTE IEHOVA,
PRAESIDENTE HENRICO ANDREA
CRANIO IN ILLVSTRI ACADEMIA
IVLIA XXIIIX. Nouembr. horâ & loco con-
fuetis, pro viribus defendet:

Eandemq;
Clariss.^{mo} & Consultiss.^{mo} viro,
Dn. CHRISTOPHORO Osterwaldt/I.V.D.
Reipubl. Hamelensis Syndico spectatissimo.

Nec non
REVERENDO, HUMANITATE
OMNIQ; VIRTVTVM GENERE PRAECELLEN-
tiss.^{mo} viro Dn. IOANNI FARGEL, Ecclesia Ha-
melensis Canonico, Seniori digniss.^{mo} patri
suo Iustri.

Itidemq;
SPLENDORE FAMILIAE, ERVDITIONE,
OMNIQ; VIRTVTVM GENERE PRAESTAN-
tissimis viris Dn. HENNINGO, Dn. FRIDERICO, &
Dn. CHRISTOPHORO Brandes/ fratrib. germ. pa-
tricijs Hildesiensibus primarijs &c.

Dominis Meccenatibus, patronis & fautorib. suis
summa obseruantia perpetuum colendis.
D. Consecrat & offert.

IOANNES PATTENSEN Hamelensis.
HELMAESTADIL, Excudebat Iacobus Lucius, Anno 1604.

